

การบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุโขทัย

Management of special classrooms of secondary school Sukhothai

อวิรุทธ์ วังแก้ว และ วจี ปัญญาใส

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

Awirut Wangkaew and Vajee Punyasan

Uttaradit Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author E-mail: Awirut@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุโขทัย การดำเนินการวิจัยมีดังนี้ คือ ระยะเวลา 1 ปี ศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุโขทัย ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการ ด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน และด้านอุปกรณ์การเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สุโขทัย จำนวน 3 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 389 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ที่มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.977 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระยะที่ 2 ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุโขทัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานวิชาการและหัวหน้างานห้องเรียนพิเศษ รวมทั้งสิ้น 18 คน โดยเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย

ผลการวิจัย พบว่า การศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุโขทัย มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติการอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = .206) และแนวทางการการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุโขทัย พบว่า แนวทางการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษ ประกอบด้วย 3 แนวทาง คือ 1) แนวทางการบริหารจัดการครูผู้สอน 2) แนวทางการบริหารจัดการอุปกรณ์การเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวก และ 3) แนวทางการบริหารหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน

* วันที่รับบทความ : 26 กันยายน 2565; วันที่แก้ไขบทความ 15 ตุลาคม 2565; วันที่ตอบรับบทความ : 17 ตุลาคม 2565

คำสำคัญ : ก; ห้องเรียนพิเศษ ข; การบริหารจัดการ ค; โรงเรียนมัธยมศึกษา

Abstracts

The objective of this research is To study the problem conditions and management guidelines for special classrooms of secondary schools. Sukhothai The research activities were as follows: Phase 1 studied the problem of special classroom management of secondary schools. Sukhothai Province consists of 4 areas. which is management, curriculum and teaching and learning activities Teacher and in terms of learning equipment and facilities he sample group used in this research were educational institute administrators, teachers, students and parents under the Office of Secondary Education Service Area of Sukhothai, totaling 389 schools. Using a simple sampling method The instrument used in the research was a questionnaire with a confidence value of 0.977. The statistics used in the research were percentage, mean and standard deviation. and the second phase studied the guidelines for the management of special classrooms of secondary schools. Sukhothai The sample group used in the research was the director of the educational institute. Deputy Director of Academic Management Group and Head of Special Classroom, a total of 18 people by choosing a specific The research tool was an in-depth interview form. Analyze data by inductive conclusion generation methods.

the results of the research revealed that the study of problems in the management of special classrooms in secondary schools Sukhothai There was a high level of operating average ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = .206) and the special classroom management guidelines of secondary schools. Sukhothai Province found that the management of special classrooms consisted of 3 approaches: 1) teacher management guidelines, 2) learning equipment and facilities management guidelines, and 3) curriculum management guidelines and teaching and learning activities.

Keywords: Special Classroom; Management; Secondary School

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้บัญญัติในเรื่องแนวทางการจัดการศึกษา หมวด 4 ตามมาตรา 22 ไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดในกระบวนการเรียนรู้ ต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยวิธีต่างๆตามสติปัญญาและความสามารถของตน การจัดการศึกษามุ่งเน้นความสำคัญทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อพัฒนาคนให้มีความสมดุลโดยยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542 : 23) การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ซึ่งเป็นเยาวชนกลุ่มความหวังเพื่อพัฒนาประเทศให้ทัดเทียมประเทศต่างๆ ในโลก กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำร่างยุทธศาสตร์การพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษ พ.ศ. 2560-2563 เพื่อส่งเสริมนักเรียนกลุ่มดังกล่าวให้สามารถพัฒนาความสามารถพิเศษของตนได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยกระทรวงศึกษาธิการได้มีการวางแผนวิสัยทัศน์

จัดระบบ การเสาะหา การผลิต พัฒนาบุคลากร การสร้างและการถ่ายทอดองค์ความรู้ ในการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์สำคัญ ได้แก่ 1) การพัฒนากลไกและระบบงานการบริหารจัดการ 2) การพัฒนาระบบการศึกษา 3) การผลิตและพัฒนาบุคลากร 4) การสร้างและการถ่ายทอดองค์ความรู้ 5) การพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษระดับสูง และ 6) การสร้างความเป็นเลิศในด้านต่างๆ ให้แก่ประเทศ ซึ่งเป็นทิศทางให้หน่วยงานการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปกำหนดแนวทางการดำเนินงานในการจัดการศึกษาและกิจกรรมต่างๆ แก่เด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษอย่างถูกต้องเหมาะสม เป็นระบบ ครบวงจรเกิดความเสมอภาคทั่วถึงและเป็นธรรมแก่เด็กเยาวชนแก่กลุ่มนี้ให้กระจายทั่วประเทศ (จรัส บำรุงเสนา, 2564 : 54) ในการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ นับว่าเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของการปฏิรูปการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ มาตรา 10 วรรคสี่ ว่า “การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถพิเศษของบุคคลนั้น” กำหนดให้มีการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคล ตามมาตรา 22 กำหนดว่า การจัดการศึกษาโดยยึดหลักว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้พัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ กอปรกับแนวความคิดในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีทักษะด้านการเรียนรู้ การศึกษาต่อ และทักษะการดำรงชีวิต ในศตวรรษที่ 21 ในมาตรา 24 ว่าด้วยการจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์การประยุกต์ความรู้ โดยให้ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีการผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างสมดุล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542, น.15-16) การเปิดห้องเรียนพิเศษสำหรับนักเรียนที่มีศักยภาพและความสามารถพิเศษของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพที่ถูกต้องเหมาะสม เป็นการดำเนินงานที่เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และแก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ มาตรา 10 ที่กำหนดว่า “การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น” ซึ่งการเปิดห้องเรียนพิเศษดำเนินการมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 จนถึงปัจจุบัน มีจำนวนสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เปิดห้องเรียนพิเศษ ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา จำนวนมาก (สพฐ, 2559 : 3)

ดังนั้น การบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุโขทัย จึงมีความสำคัญที่ต้องทำให้เกิดขึ้นในโรงเรียน และเป็นเรื่องสำคัญในยุคปฏิรูปการศึกษาซึ่งต้องมีการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษานั้น เมื่อพิจารณาถึงห้องเรียนพิเศษที่สถานศึกษาในสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเปิดการจัดการเรียนการสอนโดยสถานศึกษาส่วนใหญ่เปิดห้องเรียนพิเศษสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษด้าน

วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ โดยผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน และผู้ปกครองเห็นความสำคัญ ทั้งนี้ตามที่ได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลพบว่า โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย ยังไม่มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุโขทัย อาจส่งผลให้เห็นถึงสภาพปัญหาการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุโขทัย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุโขทัย เพื่อเป็นข้อมูล แนวทางการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุโขทัย สำหรับโรงเรียนเพื่อนำไปปรับใช้พัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุโขทัย
2. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุโขทัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุโขทัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ประชากร ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สุโขทัย จำนวน 3 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 14,606 คน

กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ หัวหน้างานห้องเรียนพิเศษ ครูผู้สอนห้องเรียนพิเศษ นักเรียนห้องเรียนพิเศษ และผู้ปกครองนักเรียนห้องเรียนพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สุโขทัย จำนวน 3 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 389 คน กำหนดโดยตามสูตรคำนวณของ Taro Yamane

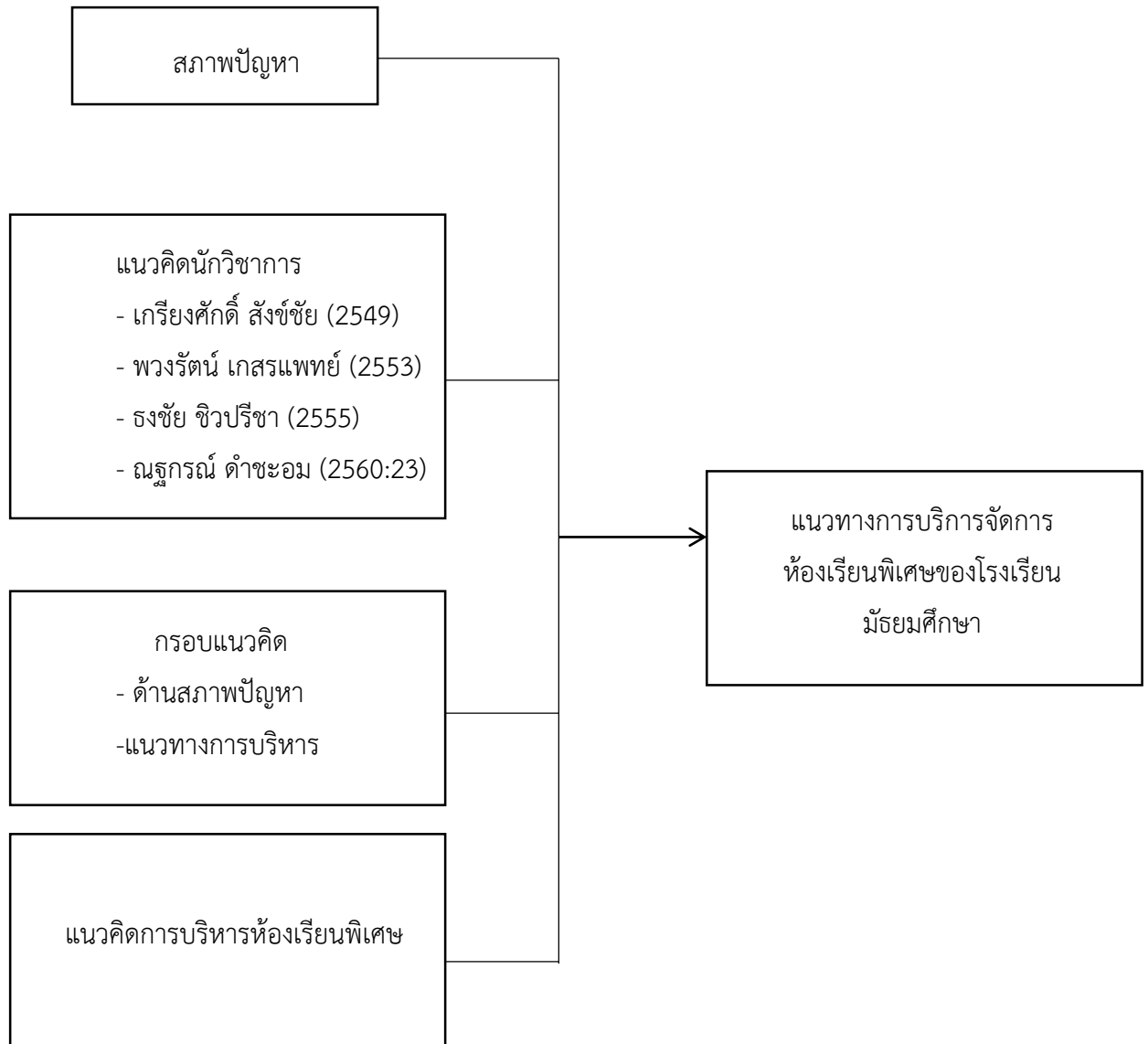
ระยะที่ 2 การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุโขทัย

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย สุโขทัย จำนวน 3 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 345 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานวิชาการ หัวหน้างานห้องเรียนพิเศษ ครูผู้สอนห้องเรียนพิเศษ จำนวน 3 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 18 คน โดยเลือกแบบเจาะจงตามคุณสมบัติห้องเรียนพิเศษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากแนวคิดของนักวิจัยและนักวิชาการ ผู้วิจัยได้พิจารณา วิเคราะห์และสังเคราะห์ได้ตัวแปรที่มีความใกล้เคียงกันและเหมาะสมสภาพปัญหาการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุโขทัย เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาศาภาพปัญหาการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุโขทัย พบว่า ระดับการศึกษาศาภาพปัญหาการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุโขทัยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน ดังนี้ ด้านที่มีคะแนนสูงสุด คือ ด้านการบริหารจัดการ รองลงมาคือ ด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอุปกรณ์การเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านครูผู้สอน โดยด้านการบริหารจัดการ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 8 โรงเรียนสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจในการดำเนินงานห้องเรียนพิเศษแก่ผู้ปกครอง รองลงมา คือ ข้อที่ 4 โรงเรียนมีผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนการดำเนินงานห้องเรียนพิเศษ และข้อที่ 1 โรงเรียนโดยผู้บริหารให้ความสำคัญสนับสนุนการดำเนินงานในห้องเรียนพิเศษ ด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 10 โรงเรียนมีครูผู้สอนห้องเรียนพิเศษที่เลือกสื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ข้อที่ 8 โรงเรียนมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนานักเรียน ด้านคุณธรรม จริยธรรม และทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ และข้อที่ 7 โรงเรียนจัดการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาสาระ และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของนักเรียนห้องเรียนพิเศษ ด้านครูผู้สอน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 9 ข้อ เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 4 โรงเรียนมีการอบรมครูผู้สอนห้องเรียนพิเศษอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ข้อที่ 3 โรงเรียนมีเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับห้องเรียนพิเศษ และข้อที่ 10 โรงเรียนมีครูผู้สอนห้องเรียนพิเศษที่เพียงพอ ต่อการดำเนินงานห้องเรียนพิเศษ ด้านอุปกรณ์การเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 9 โรงเรียนประชาสัมพันธ์ข่าวสารของโรงเรียน ผ่านทาง website และ application ต่าง ๆ ที่รวดเร็ว ข้อที่ 8 โรงเรียนตั้งงบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนพิเศษ และข้อที่ 4 โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการที่มีเครื่องมือและอุปกรณ์ เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ตามลำดับ ดังตารางที่ 1 และแนวทางการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษจากการสัมภาษณ์สรุปได้แนวทางการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษ ประกอบด้วย 3 แนวทาง คือ 1) แนวทางการบริหารจัดการครูผู้สอน 2) แนวทางการบริหารจัดการอุปกรณ์การเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวก และ 3) แนวทางการบริหารหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ ลำดับการปฏิบัติของสภาพปัญหาการบริหารจัดการ
ห้องเรียนพิเศษของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุโขทัย

ข้อที่	สภาพปัญหาการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุโขทัย	n = 336		ระดับ	ลำดับ
		$\bar{x}$	S.D.		
ด้านการบริหารจัดการ					
8	โรงเรียนสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจ ในการดำเนินงานห้องเรียนพิเศษแก่ผู้ปกครอง	4.13	.387	มาก	1
4	โรงเรียนมีผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ และ เป้าหมายของแผนการดำเนินงานห้องเรียนพิเศษ	4.09	.399	มาก	2

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	สภาพปัญหาการบริหารจัดการห้องเรียน พิเศษของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุโขทัย	n = 336		ระดับ	ลำดับ
		$\bar{x}$	S.D.		
1	โรงเรียนโดยผู้บริหารให้ความสำคัญสนับสนุนการดำเนินงาน ในห้องเรียนพิเศษ	4.08	.268	มาก	3
ด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน					
10	โรงเรียนมีครูผู้สอนห้องเรียนพิเศษ ที่เลือกสื่อการ เรียนรู้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4.41	.571	มาก	1
8	โรงเรียนมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนานักเรียน ด้าน คุณธรรม จริยธรรม และทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้	4.14	.344	มาก	2
7	โรงเรียนจัดการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาสาระ และกิจกรรม ให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของ นักเรียนห้องเรียนพิเศษ	4.11	.464	มาก	3
ด้านครูผู้สอน					
4	โรงเรียนมีการอบรมครูผู้สอนห้องเรียนพิเศษ อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ	4.14	.732	มาก	1
3	โรงเรียนมีเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ที่เหมาะสมกับห้องเรียนพิเศษ	4.01	.782	มาก	2
10	โรงเรียนมีครูผู้สอนห้องเรียนพิเศษที่เพียงพอ ต่อการ ดำเนินงานห้องเรียนพิเศษ	3.99	.786	มาก	3

ด้านอุปกรณ์การเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวก					
9	โรงเรียนประชาสัมพันธ์ข่าวสารของโรงเรียน ผ่านทาง website และ application ต่าง ๆ ที่รวดเร็ว	4.58	.523	มาก	1
8	โรงเรียนตั้งงบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนพิเศษ	3.92	.632	มาก	2
4	โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการที่มีเครื่องมือและอุปกรณ์เพียงพอกับจำนวนนักเรียน	3.91	.696	มาก	3

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุโขทัย มีวิธีการดำเนินการตามกรอบแนวคิดของผู้วิจัย ทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการบริหารจัดการ 2) ด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน 3) ด้านครูผู้สอน และ 4) ด้านอุปกรณ์การเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งจากการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า สภาพปัญหาการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุโขทัย มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านซึ่งสอดคล้องกับ เกวลิณ ไชยสวัสดิ์ (2557 : 34) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาห้องเรียนพิเศษโครงการพัฒนาวิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ (SME) ของโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า องค์ประกอบและตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนพิเศษโครงการพัฒนาวิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ (SME) ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) ด้านความพร้อมของสถานศึกษาและบุคลากร 2) ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา 3) ด้านการมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษา 4) ด้านการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน แนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาห้องเรียนพิเศษโครงการพัฒนาวิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ (SME) ของโรงเรียน ด้านความพร้อมของสถานศึกษาและบุคลากรมี 3 แนวทาง คือ 1) การเตรียมความพร้อมในด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับโครงการ SME 2) การเตรียมความพร้อมในด้านการจัดกิจกรรมต่างๆ ในโครงการ SME 3) การเตรียมความพร้อมด้านการประเมินผลโครงการและการพัฒนาโครงการ (SME) อย่างต่อเนื่อง ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษามี 3 แนวทาง คือ 1) การพัฒนาด้านการบริหารจัดการโครงการ SME 2) การพัฒนาสถานที่สภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ 3) การพัฒนาด้านบุคลากรในโครงการ (SME) ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามี 2 แนวทาง คือ 1) การกำหนดคุณสมบัติหน้าที่และสนับสนุนให้บุคลากรทุกคนที่เกี่ยวข้องกับโครงการ (SME) ได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ 2) กำหนดให้มีการจัดกิจกรรมประสานความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนและ ด้านการส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพของผู้เรียนมี 2 แนวทาง คือ 1) ด้านการส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพผู้เรียนจากบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

กับโครงการSME 2) ด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนการสอนในโครงการSME ไปประยุกต์ใช้ได้จริงในการดำเนินชีวิต ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้คือ 1) กระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ขยายการศึกษาในรูปแบบของการจัดการเรียนการสอน ห้องเรียนพิเศษโครงการพัฒนาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ(SME) โดยการกำหนดหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลระบบติดตามประเมินผลและการดำเนินการต่างๆ ที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น 2) ใช้อำนาจปกครองและตัวบ่งชี้ที่ได้จากงานวิจัยมาใช้ในการประเมินผลโครงการ 3) หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานในชุมชนได้มีส่วนในการสนับสนุนให้โรงเรียนได้มี แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและมีความทันสมัย มีการนำเทคโนโลยีทางการศึกษาต่างๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน 4) การนำแนวทางไปใช้ควรประยุกต์ให้เหมาะสมกับ บริบทและความพร้อมของโรงเรียน และยังสอดคล้องกับ จินริย์ ตอทองกลาง (2558 : 77) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ในโรงเรียนโยธินบูรณะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ผลการวิจัย 1) งานบริหารหลักสูตร พบว่า ภาพรวมของการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดครูเข้าสอนมีการปฏิบัติมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 สภาพปัญหา พบว่า อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน มีปัญหามากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 2) งานสอน พบว่า ภาพรวมของการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผนการสอน มีการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 สภาพปัญหา พบว่า อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.06 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการทำความเข้าใจหลักสูตรและปรับให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น มีปัญหามากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 สอดคล้องกับ ณภัทร จาริกฐิต (2561 : 44) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การศึกษาการใช้หลักสูตร “โครงการห้องเรียนพิเศษ (GIFTED)” ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ผลการวิจัยด้านสภาพการใช้หลักสูตรโครงการห้องเรียนพิเศษ (GIFTED) พบว่า 1) งานบริหารหลักสูตร ภาพรวมของการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตรมีการปฏิบัติมากที่สุด โดยโรงเรียนมีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพในด้านต่างๆ เช่น อาคารสถานที่ ห้องปฏิบัติการ ห้องบริการสื่อ ศูนย์วิชาการ ห้องสมุด เพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตร โครงการห้องเรียนพิเศษ (GIFTED) มีการปฏิบัติมากที่สุด 2) งานสอน พบว่า ภาพรวมของการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การทำความเข้าใจในหลักสูตรและปรับให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของ ท้องถิ่นมีการปฏิบัติมากที่สุด โดยครูมีการศึกษาหลักสูตรโครงการห้องเรียนพิเศษ (GIFTED) และปรับเนื้อหาให้สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนที่มีความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ มีการปฏิบัติมากที่สุด และสอดคล้องกับ ณฐกรณ์ คำชะอม (2560 : 23) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยีและ สิ่งแวดล้อมมี 13 องค์ประกอบ คือ (1) การ

สรรหาและคัดเลือกนักเรียน (2) การปกครองนักเรียน (3) การใช้สื่อในห้องเรียน (4) การกำหนดวิธีวัดและประเมินผล (5) การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน (6) การพัฒนาบุคลิกภาพความเป็นครู (7) การพัฒนาความสามารถเฉพาะทางของครู (8) การสร้างบรรยากาศในห้องเรียน (9) การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ (10) การคัดเลือกครูห้องเรียนพิเศษ (11) การสร้างเครือข่ายสนับสนุนการเรียนรู้ (12) การให้นักเรียนมีส่วนร่วม (13) การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร 2) แนวปฏิบัติให้เกิดผลตามการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมมี 13 องค์ประกอบ 72 แนวปฏิบัติ 3) ผลการยืนยันองค์ประกอบการบริหาร จัดการห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมมีความถูกต้อง ครบคลุม เหมาะสม เป็นไปได้ และเป็นประโยชน์ และแนวทางการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุโขทัย ประกอบด้วย 3 แนวทาง คือ 1) แนวทางการบริหารจัดการครูผู้สอน 2) แนวทางการบริหารจัดการอุปกรณ์การเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวก และ 3) แนวทางการบริหารหลักสูตร และกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546 : 239 - 240) กล่าวว่า หลักการการบริหารจัดการห้องเรียน ไว้ดังนี้ 1. การจัดห้องเรียนควรให้ยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม ห้องเรียนควรเป็นห้องใหญ่หรือกว้างเพื่อสะดวกในการโยกย้ายโต๊ะ เก้าอี้ จัดรูปแบบต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอน 2. ควรจัดห้องเรียนเพื่อสร้างเสริมความรู้ทุกด้านโดยจัดอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมหรือหนังสืออ่านประกอบที่น่าสนใจไว้ตามมุมห้องเพื่อนักเรียนจะได้ค้นคว้าทำกิจกรรมควรคิดอุปกรณ์รูปภาพและผลงานไว้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ 3. ควรจัดห้องเรียนให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางกาย สติปัญญาอารมณ์และสังคม 4. ควรจัดห้องเรียน เพื่อเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่ดีงาม ห้องเรียนจะน่าอยู่ก็ตรงที่นักเรียนรู้จักรักษาความสะอาด 5. ควรจัดห้องเรียน เพื่อสร้างเสริมประชาธิปไตยโดยครูอาจจัด ดังนี้ 5.1 จัดให้นักเรียนเข้ากลุ่มทำงาน โดยให้มีการหมุนเวียนกลุ่มกันไป เพื่อให้ได้ ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น 5.2 จัดที่นั่งของนักเรียนให้สลับที่กันเสมอ เพื่อให้ทุกคนได้มีสิทธิที่จะนั่งในจุดต่างๆ ของห้องเรียน 6. ควรจัดห้องเรียนให้เอื้อต่อหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉะนั้นปัจจุบันเน้นการจัด การเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และใช้กระบวนการสอนต่างๆ และสอดคล้องกับ รวีวรรณ ชินะตระกูล (2540 : 101) กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน สิ่งก่อสร้างแสงสว่าง มีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของนักเรียน ครู และทุกคนในโรงเรียนอย่างมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการนำผลการศึกษาสภาพปัญหาไปปรับใช้ให้เกิดผลตามการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษ และไปจัดทำตัวบ่งชี้พัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษในระดับการศึกษาอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น
2. ผู้บริหารสถานศึกษารวมทั้ง ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของห้องเรียนพิเศษ ควรนำสภาพปัญหาไปปรับใช้ให้เกิดผลตามการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษ และผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ไปประยุกต์ใช้ในการมีส่วนร่วมใน สถานศึกษาให้เหมาะสมกับสภาพและบริบทจริงของสถานศึกษา
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษที่เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลกับสถานศึกษาในบริบทที่แตกต่างกันมาศึกษาเพื่อพัฒนาให้เกิดองค์ประกอบใหม่
4. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษ ไปศึกษากับห้องเรียนพิเศษในรูปแบบอื่น ๆ เช่น ห้องเรียนพิเศษ Education Hub หรือห้องเรียนพิเศษ ในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน

เอกสารอ้างอิง

- เกวลิน ไชยสวัสดิ์,เรชา ชูสุวรรณ.(2557). การวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษา ห้องเรียนพิเศษ โครงการพัฒนาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ (SME) ของโรงเรียนมัธยมศึกษา. วารสารหาดใหญ่วิชาการ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. 34
- จรรย์ ตอทองกลาง. (2558). การศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ในโรงเรียนโยธินบูรณะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 77
- ณฐกรณ์ คำชะอม. (2562). การบริหารจัดการห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม.วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร. 23
- ณภัทร จาริกิจิต. (2561). การศึกษาการใช้หลักสูตร “โครงการห้องเรียนพิเศษ (GIFTED)” ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา.
- รวีวรรณ ชินะตระกูล. (2533). *คู่มือการทำวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์, 2533
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *แนวทางการเปิดห้องเรียนพิเศษ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2559*.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง.(2540). *หลักการสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรี้นติ้ง เฮ้าส์